

Slikarija skoro dovršena. V delu je kapela M.B. Izbira tonov nekoliko pone-
srečena, posebno barva sten je presladka. Omiljenje se doseže s tem, da se
stranice oken belo pobarvajo. Prav tako v ladji. S tem pride več živahnosti.
Bel naj b tudi lok, ki vodi k kapeli M.B. Nesporazum glede stebrov, ker je
prednja ploskev slikana rumeno, stranska v drugem tonu je nelogičen. Popra-
viti. Svetoval bi celo čisto drugo barvo, slabo, event. belo. Mastor v ladji
ni potreben, če se izvede je previsoko zasnovan.

Vel. oltar ima krasen marmor, ki se je izborno očistil. Str. se renovirajo
po sistemu velikega. V pilastrih ladje so zazidani gotski polstebri, dokaz,
da je bila tudi ladja gotsko obokana. Treprogo v ladji odsvetujem.
Enostaven, ne previsok zokel.

Stele, LXXVIII, 29.8.1933, str. 38-39.

V prezbiteriju slikal steno J. Brollo. V ladji slika sv. družine Alois Kasimir
1898. Krisus na križu R. Gaupmann 1870, kapela 1880 J. Brollo, druga kapela

Horvat 1933. Slika Brez madežne A: Kraus 1860.

Stele, LXXXIII, 30.7.1934, str. 51.

Ad a prav k tna, bn vljena, seda bar čno izgleda, pa je bila prvotno obokana. Slavolik gotski z gotskim žlebom. Prezbiterij velik, širok kot ladja. Bok nek liko višji, sloni na služnikih na preprostih konzolah. Mrežast svod. Tebra se križajo deloma poznogotsko odsekana gledajo preko križišč.

Ad vel. oltarejm je velik okrogel sklepnik s kelihom in napisom 1526 A.F Plebanus. Na manjših sklepnikih Marija in Jezus monogram, letn. 1885 in I M.

V zakristijb vodi gotski portal, bogato profiliran.

3 oltarji iz okrog 1830, sprejemljiv, a nič posebnega. V cerkvi veliko navlake. Slab slikana.

I. Brollo pinxit.

Na jugu prezbit. prizidana zakristija, na severu dolg prsotor(prej= šnja zakristija in baročna kapelica. *Novejše delo?*

bincolat
Križev pot ~~be~~ treba renovirati, 2 tabli uničeni.

Kor gotski, na križnih poznogotskih obokih.

Zvonik pred fasad pozneje prizidan v 16. stol. Glavni portal polkrožen renes. oblike. Mešanica renes in g tike. Poglobitev pol renesansko gotsko listovje in plezalke.

Južna stena ladje in prezbiterijska *imata zunaj opornike*

Oporniki ladje bogati, spodaj podstavek, strešičasto okrašen, prav tako

zidec v sredi. Streha ima dve primitivni glavi in eno križno rožo. Ena križna roža je sedaj na strehi zakristije. V zidu ena rozeta, bržkone sklepnik gotskega oboka ladje. Na srednjem oporniku napis 1540 ^A F Plēbs

Na fasadi prezbiterijskega 1528, na prezbiteriju 1519, na opornikih 1517 in 1518. Zunanjščina zelo slikovita.

Stele, L., 16.9.1931, str.38 - 39.

Križev pot: Sl. Pengov. Kompozicija sorodna oni na Bledu. Zlati okviri z naravnim lesom. deča in mestoma bela barva prevladujeta. Pripovedni koncept. Velikost primerna. Figure polnijo ploskve. Prostor le naznačen, igra majhno vlogo. Jezus v beli suknji in rdeči halji glavna oseba. Odgovorno v gestah. Hladno ozadje skupine. V l. pada Jezus, kakor v obeh naslednjih. Gradacija padanja. Prvič se zgrudi na kolena, z levo in desno še objema križ in na levo nasloni glavo. - onemoglost. Drugič pade tako, da se drži le s sprednjim telesom po koncu na rokah. Križ pa se mu zvali na rame - nagel, nepreračunjen padec. Tretjič se zvali s prednjim telesom tako, da pade na obraz in roke nemočno obleže. Nagli padec opravičuje tudi čudna lega križa, ki ga morajo dvigati z njega. Skoz konture hladna okolica in rdeče odeta postava Jezusa. Ko ga v X postaji sledejo, hladno prevlada in do zadnje postaje, mračno hladno.

1933 renovirana, v treh tonih, rebra odkrita, renovirana oprava.

4 nova okna, sv. Jožef in sv. Matija 1935

V kulturo starih srednjeveških obeliskov

Vurnikovo banderce z Brez madežno. Dober bronast lesteneč. Slabe orglje, oba str. oltarja in mnogo drugega.

Na oporniku ladje 1540 ^A F Plēbs (=L)

Na sklepniku v prezbiteriju 1526 A F Plebanus - kelih.

Na oporniku prezbiterijskega zunaj 1517. Juž. oporniki ladje se končujejo (dva) v primitivnih glavah. Dober primer portala iz prehoda x gotike v renes.

Stele, LXXXVI, 24.10.1936, str.19 -20.

Rebra očistiti - naraven kamen, polja tonirati. Konzole barvati v sedanjem sistemu. Portal v zakristijo barvati v sedanjem sistemu v več barvah. Vso arhitekturno dekoracijo zabrisati. Brolllove slike osnažiti. Slavolok očistiti in event. kolorirati. Sklepnike pisano poslikati. Sivkasta polja. Stena za kaka dva tona temnejša. Pritličje prezbitarija preproge. Obok v ladji barva reber. Štinkape kakor kape v prezbitariju.

Pilastri s kapiteli beli. Stene kakor v ladji.

Kapela Roženvenška se restavrira kakor je.

V kapeli na mestu stare zakristije se lahko uredi po lastnem okusu. Očistiti kamen reber in lokov in stebrov.

Portal previdno osnažiti.

Monštranca okr. 80 cm vis. Napis: Georg Sliver Pfarherr. Georg Ollperger verwaltet im 1657.

Portreti župnikov v župnišču, slikal A. Kasimir 1894.

Stele, CXXV, 18.7.1933, str. 12-13.

Konserv. Graus berichtet, dass folgende Arbeiten durchgeführt wurden: Isolierung des Mauerwerkes durch Ziehung eines Trabens. Rekonstruktion des Dachstuhles, Neudeckung mit Eternit. Letzteres ist um so mehr zu beklagen, als die Dachflächen im Verhältnisse zur Laumasse sehr bedeutend sind. Während die Dachflächen bisher durch die vielen feinen Linien der Schindeldeckung belebt wurden, lassen die grossen Eternitplatten die Dächer ausserordentlich kahl und wirken. Für die noch weiter vorzunehmenden Herstellungen wäre die Ergänzung der Verglasung und Legung eines neuen Fussbodens zu empfehlen.

MDZK: št. III. F. 9, 1.1910, str. 348: Tätigkeitsberichte.

350 letnica cerkve (1.1876) Marijin oltar je prenovil ^{po} slatar Jurij Čuček v Mariboru

Slov. gospodar, 1876, 450.

Na zadnji strani bogato pozlačenega tabernaklja v glavnem oltarju svet-lovrenške cerkve se nahaja na deski sledeči napis v črni barvi: "Taberna-
culum hoc et aetate majus S. Laurentis marti. atque altaria minora S.
Crucis et S. Joannis Nep. curis et impensis R. D. Simon Povoden curati
petov. et parochianorum erecta sunt anno 1830".

Viktor Skrabar: Simon Povoden. ⁽¹⁷⁵³⁻¹⁸⁴¹⁾ ČZN. XXVIII. 1933. str. 217.

JURŠINCI (Järschinzen)

Župna cerkev, posvečena sv. Lovrencu.

Pravilno orientirana cerkev stoji sredi vasi v nekoliko vzvišeni legi
in n.v. ca 230m.

Viri in literatura: Farna kronika ; Steletovi zapiski iz let 1934 in
1935.

Karakteristika: Cerkev je dober primer poznogotske slovenjgoriške cer-
kve, katero odlikuje lepa lega in slikovita zunanjščina. Sestavljajo jo:
prizmatičen zvonik, pravokotna ladja z na severu prizidano, 5/8 zaključeno,
enako visoko kapelo ter nekoliko višji, a enako širok 5/8 zaključeni
prešbiterij, z na severu prizidano pritlično nekdanjo zakristijo, ki sega
prav do lapele ter na jugu prizidano, nadstropno zakristijo. Cerkev je me-
šane gradnje, ometana. Strehe so opečne. Zvonikova je močno ulomljena,
oktagonalna, piramidasta, pločevinasta.

Zunanjščina: Zvonik ima pristrešen, kamenit podstavek, v spodnjih dveh
tretjinah šivane vogale, na vrhu pa profiliran, raven, maltast fagion.
Členita ga dva močna klobasasta zidca, osvetljuje šest preprostih pp
linic, vanj pa vodi kamenit, členjen, ppk portal. V gornji tretjini stolpa
so tri številčnice in nad njimi štiri členjene, ppk bifore v pp okvirih,
s profiliranimi policami in karnisami. Zvonico pokriva banja s sosvodni-
cami, glavni portal pa je ppk, iz oseškega peščenca, z močno poglobitvijo
in kaže mešanico renesanse in gotike. Zvonik je jasen prizidek, ker pok-
riva del portala. Portal je zanimiv zaradi dvojnosti njegovega stilnega

občutja. Spodnji del njegovih podbojev pokrivata profilirani, poglobljeni ppk polji, nato pa sledi enotno polje, po katerem se prepletajo krabe, pojavljata pa se tudi dve rozeti.

Sicer je zahodna fasada bp, vidni pa so klesani vogali s pristrešenim talnim židcem, ki ga ladja sicer nima, čeprav obteka žlebast kameniti fabion. Severna ladjina stena, ki je vidna le zahodno kapele, ima lunetasto okno s stopničastim ostenjem in načetek odstranjenega opornika. Kapelo obteka kamnit, pristrešen talni zidec in plitev kankaven fabion, predira pa štiri pp oken v kamenitih, ušesastih okvirih, od katerih sta oba v poševnicah zazidana, oba v zahodni steni pa imata pravokotno mrežo. Nad okni so lunetasta polja, od katerih sta obe v poševnicah opremljeni z oknoma. Severni prizidek s konkavnim napuščem osvetljujejo kamniti pp okni s pravokotnima mrežama v severni steni in manjše enako okno v vzhodni.

Presbiterij obstopa šest opornikov, med katerima južnima je prizidana neogotska nadstropna zakristija. Obteka ga skupaj z oporniki cementno obločen, pristrešen talni zidec, nato izpodžlebljen zidec, ki se pod okni pravokotno spušča in končno kamenit fabion. Opornike s klesanimi čeli (oseški peščenec) zaključuje jo pultaste strešiče iz enakega kamna. Vzhodna opornika nosita letnici 1517 in 1518., na južni steni pa je letnica 1519, na čelu s križno rožo na vrhu pa letnica 1528. Od oken je južno dvodelno s krogovičjem v bliki trilistov in enega štirilista, jugovzhodno in vzhodno pa sta zazidana. Oporniki se končujejo dober meter pod presbiterijem in fabionom. Okno zahodno zakristije je neogotsko, kar velja tudi za zakristijo, ki je nastala v letih 1868-1869 in je bp. Južna, k vasi obrnjena stran ladje nekamnoseško najbogatejša. Je sicer brez talnega zidca, zato pa je krasijo originalen fabion na krak koncih in v sredi tri rože. Trije nestopnjevani oporniki imajo tani zidec, okrašen s trikotnimi čeli, (po tremi na čelni in po dva na bočnih straneh), izpodžlebljen zidec s po petimi trikotnimi čeli in fialnimi rožami ter pultaste strešiče z usločenimi, profiliranimi čeli, zaključeni z obraznima maskama in rozeto. Na srednjem opor-

niku je plošča z načetkom svitkovja in napisom: 1 5 4 o AF PLBS. Sedanjí okni sta neogotski, v zazidanem originalnem oknu pa stoji plastika sv. Lovrenca, delo J. Hölzla. Pod tem oknom se nahaja bogat pp portal s paličastim profilom, konveksno gredo z napisom: 16 S. Lavrenti ORA P. NOBIS 86 in bogatim trikotnim čelom, počivajočim na dveh polžastih konsolah. Vratnice so iz 2. polovice 19. stoletja. V zahodnem delu ladjine stene je vzdana rozeta, gotovo sklepnik od nekdanjega ladjinega oboka.

Neogotska okna so ~~xx~~ iz leta 1869, njihovo krogovičje je leseno, barvano steklo pa iz let 1935 in 1938 od tirkle Klein iz Ljubljane. Zadnjič je bila zunanjščina obnovljena leta 1963.

Notranjščina: Cerkev pokriva črno-bel odnosno rdeče-bel cementen tlak iz leta 1889, medtem ko severni prizidek pokrivajo samotne plošče. Zidana pevska empora počiva na dveh okroglih stebrih z enakima, toda širšima bazama, ki nosita tri prirezane zašiljene loke in dva rebrasta križna oboka s konkavnimi rebri brez sklepnikov. Njena fasada je gladka, stopnišče je desno, v zvonik pa vodi pp portal s podbojema, prirezanima na ajdovo zrno.

Ladjo členijo tri pari stenskih polslopov, ki nosijo banjo s štirimi pari močnih sosvodnic. Ventilacijska mreža je neogotska. Zašiljeni slavalok je močno obobjestransko izžlebljen. Po Steletovih zapiskih so bili leta 1933 najdeni v sedanjih polslopih še ohranjeni gotški služniki polstebresteg profila, ki so dokazali, da je bila ladja že v pozni gotiki obokana. Presbiterij pokriva mrežasti obok, ki počiva na petih parih polkrožih služnikov. Ti v sredi stete prehajajo v profilirane geometrične konsole, katerih eno krasi ščit s poševn zlato črto. Rebra se presekujejo, v temenu pa jih povezujejo en velik in štirje majhni sklepniki. Veliki ima letnico 1526/A.F./ PLEBANUS in v sredi kelih, mali grbovni pa ima naslikan monogram Marija- Jezus ter letnici 1885 in 1933. Rebra so žlebastega profila. Na desno vodi rahlo ppu, kamenit portal v zakristijo z ravnimi stro-povi. Portalov profil žlab- palica-žleb palica-žleb se obrne spodaj nap-

rej tēr je ravno odsekan, Na levo vodi v prižidek bp ppu prehod. Prižidek pokriva banjo s tremi pari križajočih se sosvodnic, opazna pa je tudi sled presbiterijevega talnega židca, ki dokazuje mlajši nastanek prizidka. V kapelo vodi iz ladje ppk slavolok, iz prizidka pa ppu prehod. Kapelo členi pilasterska arhitektura s popolnim ogredjem, pokriva pa banja s sedmimi sosvodnicami. Napis na slavaločni steni pravi, da je bila kapela zgrajena pred okoli 250 leti, ima oltar iz leta 1876, leta 1880 pa je bila od J. Brolla freskana. Isti slikar je leta 1885 poslikal tudi presbiterij. Vsa notranjščina je bila obnovljena leta 1933 (Franc Horvat) in leta 1964. Kameniti školjkasti kropilniki so bp. Kamenit zbiralnik denarja pri glavnem vhodu je originalen.

Oprava: Glavni oltar je postbaročen izdelek iz leta 1833. Zidana pravokotna prizmatična menza s tabernakljem je ločena od nastavka, katerega tvori stebrišča arhitekture (dva para stebrov z kosoma ogredja) in krožno zaključena atika. Kipi v naravni velikosti so postavljeni piramidalno, tako da slede Štefan, Ignacij, Lovrenc, Fr. Ksaverij in Florijan, ob strani pa stojita bp kipa obeh Src, delo Leopolda Perka iz Trojice iz leta 1902. Ogredje je krasita vazi in efebe, atični del pa B0 v gloriji. Oltar je dobre kvalitete, marmoracija je dobra, sicer pa kaže oltar postbaročne in klasičistične ostaline, v plastiki pa baročno tradicijo.

Stranska oltarja sta pendanta in iz istega leta 1832. Sta preprostega koncepta. Imata leseno prizmatično menzo, podstavek s stebroma in golčama, ki se ponovi, vmes pa neprekinjen nastavek, ki prehaja neposredno v krožno zaključeno atiko. Oltarja krasi nekaj putov. Kipi v osrednjem delu (križeva skupina iz leta 1884 in prevelika LMB) so bp.

Oltar v roženveski kapeli je v zasnovi še originalen, a je bil leta 1876 popolnoma predelan. Menza je prizmatična, kamenita, nastavek sam pa je precej bogat, s kipi Urbanax, RRZVM in Sebastijana.

Oltar v prizidku je iz leta 1833. Ima leseno menzonišo pa krase kipi Kristus Pieta iz leta 1908 ter Marjete in Barbare iz leta 1919 od Ivana Cesarja.

Oltar je bp.

Okrogla prižnica je iz istega časa in enako delo kot so oltarji. Njeno ograjo krase tri reliefi štirih doprskih evangelistov, baldahin pa štirje puti z znaki čednosti in dekalogom. Postbaročno, dobro marmorirano delo je bilo obnovljeno leta 1868 in 1933.

Krstilnik običajnega tipa je spodaj kamenit; zoraj pa lesen ter ga krasi Ivan Sojčeva Jordanska skupina iz leta 1933. Krstilnik je istočasen z ostalo opravo.

Orgljé so neogotsko delo iz leta 1914.

Križev pot je delo Slavka Pengova iz leta 1937 ter kvalitetno delo in dosežek našega predvojnega cerkvenega slikarstva. Kompozicijsko se naslanja na stenski Križev pot istega slikarja na Bledu.

Zakristijska omara je povprečno baročno delo iz 18. stoletja.

Spovednica je delo Ivana Sojča iz leta 1934.

Oprema: Slika ppk opl Križanega je delo Rudolfa Gaupmanna iz leta 1870 iz Ptuja.

Slika ppk opl sv. Družine je delo Alojza Kasimirja iz leta 1894.

Slika Brezmadežne je delo A. Krausa iz l. 1869 in bp.

V zakristiji je relikviar iz sre e 18., čolniček pa iz druge polovice 18. stoletja.

Zvonik: Je enotne gradnje razen samega vrha s streho, ki je iz leta 1865. Zvon ima zgoraj napis: ZU GOTTES EHR HAT MICH GEGOSSEN MATHAEUS KÖSTERBAUER INX GRAZ 1744, spodaj pa: AD REV. D. MAGISTER FRANCISCUS XAVERIUS HEIPEL PAROCHUS. Zvon krasi bogata ornamentika in reliefi Marijinega kronanja, Boštjana, MB in Roka.

Drugi zvon je zagrebški olivek iz leta 1947.

Podstrešje: Na oratorijevem podstrešju je presbiterijeva stena ometana ter je zazidano lunetasto okno. Ladijski obok je opečen. Kot dokazuje sled strehe na vzhodnem ladjinem čelu, je bila ta dvignjena ob priliki obokanja za ca 3 m. Ladijski obok je ali še poznogotski iz okoli 1540 ali pa baročen.

Ladja je imela tudi na severni strani tri opornike, sled enega je vidna zahodno prizidane baročne kapelè. Za večjo starost ladje govori nesorazmerje med njeno in presbiterijevò velikostjo, saj je slednji zanjo prevelik. Zvonik je prizidek, katerega vzhodna stena počiva na stranjskem nosilnem loku nad ladijskim obokom.

Tudi presbiterij je kamenite gradnje in opečnih obokov ter v celoti enotnega nastanka. Med leti 1517-1528 in okoli 1540 je moral biti mnogo višji od ladje, ki je bila takrat dvignjena, kot to dokazuje ohranjen poznogotski venčni zidec. Na kapelnem podstrešju je še v celoti ohranjen žlebast kameniti fabion. Ker je stena povišana z opeko, dokazuje, da je ladja starejša in da je bila ca. 3m nižja od današnje, vsled česar je presbiterij moral za tliko prebò nje. Kapela in severni prizidek sta istočasna, le da je imel prizidek prvotno taven strop, lesen, in je obok šele kasnejši vdevek. Najmlajša je neogotska zakristija na južni strani presbiterija. Zvonik zaključel in streha sta iz leta 1865.

Resume: Cerkev sv. Lovrenca se prvič omenja leta 1322., ko se opisujejo meje salzburške posesti. Sedanja ladja je v svojem jedru morda še iz tega časa. Simon Povoden je leta 1830 še našel relikviar iz leta 1445 v podrtem glavnem oltarju. Sedanji presbiterij je nastal med leti 1517-1528. in leta 1535 posvečen skupaj z Marijini oltarjem v sredi cerkve. Okoli leta 1540. je bila ladja povišana in obokana ter vstavljena pevska empora. Leta 1686 bila prizidana kapela RZVM in narejen južni portal ter severni prizidek. Zvonik je starejši od kapele, vendar mlajši od povišave in obokanja ladje ter ga lahko datiramo na začetek 17. stoletja. Barokizacija cerkve se je verjetno izvršila že v 18. stoletju, ko je prizidek tudi dobil oboke. Zvonikov zaključek je iz leta 1865, neogotska zakristija pa iz let 1868-1869, ko je bila cerkev tudi nekoliko regotizirana (okna). Zadnja obnova cerkve se je izvršila v letih 1963-1964 ter je cerkev konservatorsko pravilno prezentirala.

Prvi župnik, ki je znan, je bil l. 1517 umrl Andrej Pistor, ki je začel gradnjo presbiterija.

Okolica: Župnišče je nadstropno, 6 x 3 osno poslopje s preprestim konsolastim portalom z napisom A. J. 1857, katerega južni 2x3 ošhi del s kamnito okvirjenimi okni je najstarejši del stavbe. Pozidano je bilo med leti 1657-1687., leseno nadstropje je zamenjalo z zidanim med leti 1826-1836, predelano leta 1857, sanitarni prizidek pa je dobilo leta 1902. V župnišču se hrani velika in lepa poznogotsko-renesančna monštranca z napisom: GEORG SLIWER PFARER in GEORG OLLPEYER VERWALDER IN 1657. Nodus ima obliko bogatega baročnega štirilista, katerega krake operotnične angelske glavice, dva fruktona, dva večja okrogla reliefa (Trojice, Jurij ubija zmaja) in štiri manjši okrogli reliefi evanġelistov. Sledi okrogel nodus, okrašen s sadjem, nato pa sam nastavek z ovalnim sanktuarijem ter tremi filialnimi stolpiči s kipci Lovrenca, MB in Andreja. V gornjem delu je monštranca še popolnoma gotsko koncipirana ter izteka med tremi preslegastimi stolpiči v osem fial s križnimi rožami na vrhu. Na vrhu stolpičev so dva angelčka z arma Christi in Križani. Monštranca je zaradi svoje kvalitete potrebna posebne zaščite.

Tu se nahajajo tudi portreti župnikov Antona Kremlja (1790-1844) Antona Jeklina (1796-1867) in Jakoba Meška (1824-1900), ki so delo Alojza Kasimirja iz leta 1894. Kip MB z otrokom, ki je spodaj s odrezan, je dobro baročno delo iz srede 18. stoletja, toda z uničeno polihromacijo.

Pokopališče je nasedenjem mestu od leta 1799 ter je bilo ~~nikakaj~~ povečano leta 1929.

Spomenik padlim vojakom iz prve svetovne vojne pred župniščem je iz leta 1929.

Pred cerkvijo stojita dva velika kostanja, ki dopolnjujeta njeno podobo. Stara šola odnosno mežnarija je iz leta 1820, nova pa iz 1895.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Registerske opombe: Vzdrževalne stroške krije imetnik spomenika.

Podatki: Juršinci, parc. št. 2, vlož. št. 64.

Ostalo: Na griču se je po l. 1761., začelo graditi cerkev, ki pa ni bila

nikdar dokončana, ker jo je ustavil Jožef II.
Kapele v župniji so od druge polovice 18.stoletja naprej ter bp. Najstarejša je ona na Mostju (Janeza Nepomuka) iz prve polovice 19.stoletja. Mnoge med njimi je okoli leta 1910 pošlikaval Jernej Košar iz Jamne pri Višnu ob Ščavnici.

Jože Curk: Zapiski mariborske topografije, 1962(?).

"... pri sv. Lorencu v Slovenskih goricah smo obhajali lepo slovenost; ta dan smo namreč /na dan BDM prečistega spočetja/ v turn potegnili vel. zvon, črez 20 centov težak, katerega nam je daleko po svetu sloveči gosp. A. Samassa v Ljubljani vliil. Ta zvon so farmani napravili na spomin dobre leta 1856....." Sledi nekaj kitic pesmi, v kateri opeva zvon. Hvale ni bilo ne konca ne kraja " Mnogi so rekli: Kak lepo poje! Ta zvon ni daleko okoli nikdi para!..."

Novičar iz avstrijskih krajev. Iz Ptujске okolice /piše/ A.S.
NOVICE 6. januar 1858, L. XVI., list 1., str. 6.